

DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT

IN 1896

HALFMAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

1 APRIL 1933

No. 7

38e JAARGANG

De Kerk van Christus, nieuw gesticht,
Is draagster van gezag en licht.

„KOM DAN EN VOLG MIJ”

Er is geen alleenstaand iets, hoe groot ook, dat de mensch kan doen en dan verder ontslagen zijn van het waarnemen van de wetten der gerechtigheid. Het antwoord van Jezus tot den jongeling, die tot Hem kwam met de woorden: „Meester, wat

goeds moet ik doen om het eeuwige leven te verkrijgen?" was: „Wilt gij het leven ingaan, onderhoud de geboden". De jongeman vroeg: „Welke?", d.w.z. welke van de geboden moest hij onderhouden. En hier wil ik opmerken, dat het niet zoo moeilijk is te zien, als men een beetje tusschen de regels leest, dat deze rijke jongeling het idee had dat er iets groots was, dat hij doen kon en door die ééne daad zich van het eeuwige leven verzekeren. Maar het antwoord van den Heiland verdreef dat waanbeeld, want Hij zeide: „Gij zult niet doodslaan, geen overspel doen, niet stelen, geen valsch getuigenis afleggen, eer uw vader en moeder, en heb uw naaste lief als uzelf. De jongeling zeide tot Hem: „Dat alles heb ik onderhouden; waarin schiet ik dan nu nog te kort?" Jezus zeide hem: „Wilt gij volmaakt zijn, welaan dan, verkoop alwat gij hebt en geef het aan de armen... kom dan en volg mij".

Uit het voorgaande zal men merken, dat het niet genoeg was dat de jongeman de geboden van de wet van Mozes onderhield, niet genoeg dat hij verkocht alwat hij had en het aan de armen gaf, maar dat hij dan moest komen en zijn Meester volgen! Wat houdt dat veel in! Maar ik zal hier niet in bijzonderheden treden; ik zal eenvoudig de zaak opsommen met te zeggen dat uit dit voorval duidelijk blijkt, dat de mensch die volmaakt wil worden, die de volle vruchten wil plukken van de verzoeningsdaad van den Heiland: volledige kwijtschelding van zijn persoonlijke overtreiding van heilige, rechtvaardige wetten, zoowel als bevrijding van het graf, onvoorwaardelijke, volslagen gehoorzaamheid aan de wetten van Christus: het Évangelie moet betoonen.

B. H. Roberts, *The Gospel*.

ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE

Zaterdagmorgen 10 uur. Zendelingenbijeenkomst.

Zaterdagavond 8 uur. Een bijzonder leerzaam en interessant programma werd uitgevoerd in de gewone zaal aan de Sint Janstraat. Drie cultureele smal-films werden vertoond en een toespraak gehouden over het nut van cultureele films, door een vertegenwoordiger van een filmvereniging uit Den Haag.

Zondagmorgen 10 uur. Deze bijeenkomst werd door het zingen van lied No. 65, „Eert den profeet" aangevangen. Br. Frank Nederhand Sr. uit Overmaas ging voor in het gebed en het Rotterdamsche zangkoor zong het lied, „Heil, heil den Ziener." De eerste sprekers waren Ouderling James J. De Brij, werkzaam te Dordrecht, en Ouderling John E. Van Boerum, president van het Amsterdamsche district. Een clarinet duet werd nu door Ouderlingen Carter E. Jones en Alma H. Dalebout uit Den Haag ten beste gegeven, waarna br. Marinus van Gelderen uit Rotterdam en Ouderling Daniel A. Grundmann, president van het Groninger district, het woord voerden. Het koor zong als tusschenlied

Psalm 23, „De Heer is mijn Herder”, waarna br. Pieter Vlam uit Den Haag op trad als laatste spreker. Tot slot werd lied No. 8, „Uwe dienst is zoet” door het Rotterdamsche koor gezongen. Br. F. H. Jacobs uit Den Haag sprak het dankgebed uit.

Zondagmiddag 3 uur. Deze samenkomst werd door het zingen van lied No. 6, „Vast als een rotssteen”, begonnen, waarna br. Levinus Ringelberg uit Overmaas des Heeren zegen vroeg. Zr. H. van Vliet uit Rotterdam, speelde nu een orgel-solo, „130ste Psalm.” Ouderling Walle Koster werkzaam te Rotterdam, was de eerste spreker, waarna de heer Rosmalen, oud archiefwerker, uit Den Haag, een toespraak hield over genealogie. Enkele vragen werden gesteld door de aanwezigen, die door den heer Rosmalen beantwoord werden. Als tusschenlied werden twee verzen van lied No. 80, „Het hart kent daar de zijnen”, door de aanwezigen gezongen, waarna zr. Adriana Boekhout uit Rotterdam, raadgeefster in het hoofdbestuur van het Jeugdwerk en zr. Johanna Diender uit Den Haag, Raadgeefster in het hoofdbestuur van de J.V.O.O.V. het woord voerden. President Frank I. Kooyman was de laatste spreker van deze bijeenkomst. Tot slot werden drie verzen van lied No. 26, „O Mijn Vader”, door de aanwezigen gezongen. Br. J. Schipaanboord uit Leiden dankte.

Zondagavond 7 uur. Deze bijeenkomst werd door het zingen van lied No. 188: „Ontsteekt uwe lichten”, aangevangen, waarna br. W. B. Zippro uit Overmaas voorging in het gebed. Het Haagsche zangkoor zong „Een engel van den Heer”, waarna een kind werd ingezegend. De voorstelling van de autoriteiten van Kerk en zending vond nu plaats, (allen werden eenparig ondersteund), waarna Ouderling D. Stanford Harris, president van het Rotterdamsche district, onder wiens leiding al de bijeenkomsten gehouden werden, een korte inleiding gaf. De eerste sprekers waren: br. Eege Ylst, president van de Amsterdamsche gemeente; Ouderling Gerard J. Klomp, president van het Utrechtsche district; br. Leendert Barendregt, president van de Overmaassche gemeente; en zr. Dorethea Barten, raadgeefster in het Zusters-Hulpvereenigings-hoofdbestuur. Het Haagsche zangkoor zong nu: „Heiland, geef een avondzegen”, waarna Ouderling Clyde Biddulph, Assistent-Redacteur van de Ster van Nederland, zr. Cathrina van Kwawegen, Raadgeefster in het Jeugdwerk-hoofdbestuur, en br. Jentje Borger, president van de Rotterdamsche gemeente, het woord voerden. President Kooyman was de laatste spreker, die o.a. uiteen zette waarom er in een onlangs te Rotterdam gehouden anti-Mormoonsche vergadering geen gebruik was gemaakt van de gelegenheid tot debat. Het Haagsche zangkoor zong als slotlied. „Wij schamen ons des Heeren niet”. Br. Daniel v. d. Waal, uit Dordrecht, eindigde met dankzegging.

Deze conferentie was inderdaad een zeldzaam geestelijk feest

en mag geboekt worden als een van de beste in onze zendingsgeschiedenis. Aan de Rotterdamsche en Haagsche zangkoren een woord van lof voor hun mooie prestaties! Al de bijeenkomsten werden druk bezocht. Het thema van de Conferentie was: Het hout van Jozef.

Clyde Biddulph, Secr.

DE KERK HERSTELD

(1830 — 6 April — 1933)

Zoo werd dan eindelijk verbroken
 Het zwijgen van de Onfeilbre Mond,
 En heeft de hemel weer gesproken
 Tot menschen op dit wereldrond.
 De tijd van Zieners en Profeten
 Was, meende men, voorbij gegaan :
 De Bijbel leerde hun bestaan,
 Maar anders was men 't lang vergeten.
 Tot plots'ling, als een donderslag
 Uit heldren hemel, 't woord des Heeren
 Den Nacht van Stilte kwam verkeeren
 In blijden, levensvollen Dag!

Dit is de dag, de tijd van werken!
 De Zon der Waarheid gloort en gloeit!
 En trotsch verzet, alom te merken,
 Ziet men hoe 't Werk des Heeren bloeit.
 Daar komen Englen, Hemelboden :
 Zij brengen Priesterlijke Macht ;
 En kennis wordt teruggebracht,
 Die eeuwenlang reeds was gevloten.
 De Kerk van Christus, nieuw gesticht,
 Bouwt Zion op en spreidt al verder
 De Boodschap van den Goeden Herder :
 Is Draagster van Gezag en Licht.

De geest en genius dier Stichting,
 Haar grootsch en Godegeheilgd werk
 Geen holle woorden maar verrichting,
 Zijn teeknen van de Ware Kerk.
 Haar onverdroten opwaartsch streven,
 Ruim honderd jaar tentoongespreid,
 Haar groote levensvatbaarheid
 Bewijzen daar werd licht gegeven
 Den jongen die dit Werk begon,
 Dat onmiskenbaar wijst naar Boven,
 Naar 't Licht der lichten zoo te loven,
 Naar de Onbevleete Waarheidsbron.

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

Door Dr. Adam S. Bennion

(Verkorte, vrije overzetting)

(Vervolg van bl. 70)

Les 1 (voortzetting)

Zondagsschool-onderwijzer(es) worden

Nieuwe onderwijzers komen haast zonder uitzondering tot de ontdekking, dat in hun eerste jaar van onderwijs geven hun kennis meer toeneemt dan in eenig ander jaar van hun onderwijzer-zijn. Ge kunt niet onderwijzen wat ge zelf niet weet — en ge zijt u nooit goed bewust van wat ge niet weet voordat ge poogt kinderen te onderwijzen. „Waarom” is een van de meest uitdagende woorden in onze taal en kinderen zitten vol van „waaroms”. „Waarom regent het?” krijgt werkelijk beteekenis wanneer ge het antwoord verschaffen moet. De onderwijzer heeft niet alleen noodig de bloote feiten van een verklaring te hebben, maar hij moet den achtergrond hebben met al zijn toebehooren.

En zodoende komt de onderwijzer tot de ontdekking dat hijzelf werkelijk een leerling is, die zich voortdurend verrijkt met belangrijk, interessant materiaal. Hij voelt den aandrang om de feiten onder den duim te krijgen. Hij mag niet op zijn lauweren rusten, niet met „ingemaakte” informatie tevreden zijn. Zoo menschelijk als hij is — en daarom zoo lui als hij maar moge zijn — dwingen zijn werk en zijn omgeving hem, zich een rijken achtergrond van waarheid op te bouwen. Geholpen te worden om te bereiken al wat ge zult kunnen bereiken, is een wondermooie gelegenheid. Als ge u wilt ontplooien, grijp dan met beide handen de taak aan, die u boven uw gewone zelf doet uitstijgen!

III. De derde gelegenheid zult ge eerst later leeren waardeeren. Het is de voldoening dat ge het leven van iemand anders ten goede beïnvloed hebt. Tot de duurzaamste voldoeningen in het leven behoort de vriendelijke handdruk of de minzame blik van iemand die u liefheeft om hetgeen gij gedaan hebt. Kinderen, wij allen wat dat betreft, krijgen kritieke oogenblikken — wij komen op den tweesprong des levens te staan in het donker — als wij vermoeid zijn en ontmoedigd — als de duisternis schijnt neer te dalen — in zulke dagen doet het je zoo goed, een vriend te ontmoeten, die den weg reeds betreden heeft. Ge hebt thans de gelegenheid, anderen een bemoedigend woordje toe te spreken als ze den tweesprong naderen. Bryant heeft gezegd:

„Grootheid ligt niet in het sterk-zijn, maar in het ware gebruikmaken van je kracht; en je kracht wordt niet naar behooren aangewend wanneer het alleen gebeurt om je boven je medenatuurgenooten te verheffen om eigen verheerlijking. Hij is het grootst wiens hart de meeste harten meevoert”.

De onderwijzer geniet het voorrecht, deze aantrekkingskracht des harten uit te oefenen.

IV. De vierde gelegenheid is een zusje van de derde en toch blinkt ze met een bepaalden rijkdom uit. Gij zult niet louter geven als een onderwijzer; ge zult ontvangen. Ik lees weer uit het genoemde opstel:

„Ik houd van onderwijzen omdat ik van jongens en meisjes houd, omdat ik er behagen in schep ze om mij heen te hebben, met hen te praten, en hun vertrouwen en genegenheid te genieten.” Als het eeuwige leven is „God te kennen en Jezus, dien Hij gezonden heeft”, dan is het leven hier rijk wegens den omgang met diegenen die wij liefhebben. Zielen vloeien letterlijk over: genegenheid is aanstekelijk. Met kinderen omgaan is een gestadige vernieuwing van de bronnen der blijdschap. Elken Zondagmorgen, zoolang ge onderwijs blijft geven, zal u een groep van Gods keurgeesten kameraadschappelijk begroeten. Geen wonder dat de Heiland, die kinderen begreep, opdracht gaf hen tot Hem te laten komen.

Dan is er tevens het uitgelezen kameraadschap van mede-onderwijzers: van mannen en vrouwen die dezelfde idealen hebben en die hetzelfde doel en streven hebben als gijzelf. Met zulke mannen en vrouwen zult gij kameraadschap kunnen genieten, dat niet ontstaat uit oppervlakkige kennismaking.

V. En ten slotte geniet ge het voorrecht, onder uw roeping een verrijking van geest te ondervinden, die op zichzelf reeds al uw dienstbetoon waard is.

„Daar is een geest in den mensch: en de inspiratie van den Almachtige maakt hem verstandig.” Die inspiratie je te voelen doortrillen is een onschatbare vergoeding. De Heer heeft op Zijn gebod om te onderwijzen (zie Afd. 88:77-81, Leer en Verb.) de belofte van een zegen laten volgen, een van de rijkste in de Schriften:

»Want aldus zegt de Heere: Ik, de Heere, ben hun genadig en goeder-tieren die Mij vrezen, en schep er behagen in degenen te eeren, die Mij in gerechtigheid en waarheid ten einde toe dienen;

Groot zal hunne belooning en eeuwig zal hunne heerlijkheid zijn;

En aan hen zal ik alle verborgenheden openbaren, ja, al de diepe verborgenheden van Mijn koninkrijk van de dagen van ouds af, en voor de komende eeuwen zal ik hun bekend maken het goede welbehagen van Mijnen wil betreffende alle dingen van Mijn koninkrijk.

Ja, zelfs de wonderen der eeuwigheid zullen zij weten, en de toekomstige dingen zal Ik hun toonen, zelfs de dingen van vele geslachten;

En hunne vrijheid zal groot zijn, en hun verstand tot den hemel reiken: en voor hen zal de wijsheid der wijzen vergaan, en het verstand der voor-zichtigen zal teniet gedaan worden;

Want door Mijnen Geest zal Ik hen verlichten, en door Mijne macht zal Ik hun de geheimen van Mijnen wil bekendmaken; ja zelfs de dingen welke geen oog gezien heeft, noch oor gehoord, noch in des menschen hart zijn opgekomen.” (Leer en Verb. 76:5-10).

Dit is een door onzen hemelschen Vader zelf geteekend order-briefje: een weergalooze zegen, kameraadschap met den Geest des Heeren! Dat beteekent het als wij Hem in geloof en ootmoed dienen.

„Wees nederig, en de Heere uw God zal u bij de hand leiden, en u antwoord op uwe gebeden geven.” (Leer en Verb. 112:10.)

Maar wil men dat deze gelegenheden voordeel zullen brengen, dan moet men zekere verantwoordelijkheden en verplichtingen nakomen. Zij liggen voor de hand voor iemand die werkelijk „ bezig ” is te onderwijzen.

In de eerste plaats is er de verplichting om te studeeren: den geest te verrijken met denkbeelden, die als prikkels werken. Niet op oude voorbereiding vertrouwd — evenmin geheel en al gesteund op de „inspiratie van het oogeblik”. Hier volgen enkele korte wenken:

1. Maakt er een gewoonte van, systematisch te studeeren: dertig minuten van geconcentreerde inspanning zal verrassende resultaten afwerpen. Er zijn enkele boeken, die al het Zondagsschoolpersoneel dient te kennen. (De schrijver noemt een aantal Amerikaansche werken. Wij zullen later een lijstje opgeven van Hollandsche boeken).

2. Zoekt den prikkel of drijfveer, die het geregelde omgaan met hoogerstaande menschen in uwe gemeenschap u geeft.

3. Wordt bekend met de Standaardwerken der Kerk. Maakt er een gewoonte van, geregeld voeling te houden met Gods Heiligen Geest door middel van Zijn woord.

4. Leest geregeld een degelijk weekblad, zoo mogelijk meer, tevens natuurlijk ons zendingsblaadje De Ster van Nederland. Leest langzamerhand al de in de zending uitgegeven tractaten, brochures en boeken.

5. Maakt er een gewoonte van, hulpmateriaal uit te knippen en op te plakken of ordelijk weg te bergen, om later gebruikt te worden. Iemand heeft gezegd, dat bij de uitrusting van een onderwijzer in de allereerste plaats een schaar en een pot kleefstof behooren.

In de tweede plaats: komt de verplichtingen na, die aan uw roeping vastzitten. Dat beteekent: u aan afspraken te houden; als er bijeenkomsten worden gehouden in het belang van de groote beweging, waarbij ge zijt aangesloten, weest dan daar. Niet alleen om wat gij erzelf uit zult putten, maar tevens opdat gij alles doet zult wat in uw vermogen is om den groepsgeest op te bouwen.

Uw organisatie heeft u noodig. Zij bestaat uit „u's”. Uw afwezigheid is een nekslag voor den groepsgeest — uw voortdurende afwezigheid is een nekslag voor uw werk als onderwijzer(es).

De Geest van den Meester, geopenbaard in het: „Komt, volgt mij na” is de sleutel van alle goed onderwijs.

(Wordt vervolgd.)

ZENDINGSNIEUWS

Aangesteld

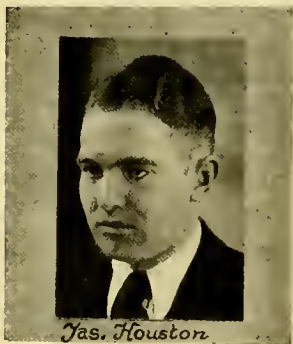
Ouderling John E. Van Boerum is aangesteld tot president van het Amsterdamsche district.

Verplaatst

Ouderling H. Ralph Stephenson is van Amsterdam naar Haarlem overgeplaatst; Ouderling William H. Timmerman van Haarlem naar Dordrecht; en Ouderling Louis H. Hagen van Dordrecht naar het hoofdkantoor der Zending.

Ontslagen

Eervol ontslagen zijn: Ouderling James E. Houston, president van het Amsterdamsche district; Ouderling Phares N. Green, laatstelijk

Jas. Houston

Phares N. Green

werkzaam te Utrecht; Ouderling Kenneth J. Draayer, wiens laatste standplaats te Almelo was; en Ouderling Harlen F. Bybee, die het laatst te Rotterdam werkte en de leiding had van de Goudsche, Schiedamsche en Delftsche gemeenten.

Kenneth J. Draayer

Harlen F. Bybee

Ouderlingen Houston en Green zijn op 4 Maart j.l. van Rotterdam via Duitschland en Zwitserland naar Cherbourg, Frankrijk vertrokken, waar zij sloop gingen op 17 Maart op het S.S. Leviathan van de Vereenigde Staten Lijn. Ouderlingen Draayer en Bybee zijn op 5 Maart van Rotterdam naar Cherbourg, Frankrijk, vertrokken en zijn op 9 Maart per S.S. Manhattan van dezelfde lijn afgevaren.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: CLYDE BIDDULPH

VAN DE REDACTIE

De Jood in de Geschiedenis

Het anti-semitisme, dat zich tegenwoordig in Duitschland openbaart, vestigt de aandacht op een bijbelwoord, dat door de geschiedenis bevestigd is geworden, op treffende wijze bevestigd.

Een Duitsch vorst vroeg eens aan een godgeleerde om een duidelijk bewijs van de onkreukbaarheid der bezielde schrijvers. „Kunt gij mij niet”, zeide hij, „een onbetwistbaar bewijs geven van hun waarheidsliefde?” „Dat kan ik”, was het prompte antwoord; „kijk naar de Joden”. Die bewijsgrond is onweerlegbaar. Zelfs de bijbel-kritiek moet er rekening mede houden.

De Jood in de geschiedenis!

Duizenden jaren geleden, toen de voorvader van het uitverkoren volk zijn eigen woonplaats verliet om naar het land van belofte te gaan, werd hem door den Allerhoogste gezegd: „Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uwen naam groot maken; en wees een zegen! En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden” (Gen. 12: 2, 3). Eenige eeuwen later inspireerde de Heere den valschen profeet Bileam, om dit werkelijk toe te passen op de afstammelingen van Abraham, toen kampeerende op de vlakten van Moab. Hij werd geleid om te zeggen: „Zoo wie u zegent die zij gezegend, en vervloekt zij, wie u vervloekt!” (Numeri 24:9). Hier is een der vele grondtrekken van den Bijbel die door de geschiedenis getoetst kunnen worden. Wat heeft die allergewichtigste wetenschap over dit onderwerp te zeggen? Stemmen openbaring en geschiedenis hieromtrent overeen? Is het een feit of niet, dat de nakomelingen van Abraham een groote natie geworden zijn; en dat degenen die de natie zegenen gezegend zijn geworden, terwijl degenen die haar vervloekt hebben, zelf vervloekt zijn geworden? Wat zegt de geschiedenis?

Laat ons over de geschiedenis van Egypte blikken. Dat land was eenmaal het brandpunt der beschaving. Indien Mr. Le Plongeon's denkbeelden juist zijn, werd de beschaving van het Amerikaansche vasteland vandaar naar het Nijldal gebracht in de allervroegste eeuwen van de geschiedenis der aarde. In ieder geval was Egypte zoolang de Farao's Jozef en zijn broederen vriendelijk behandelden, voorspoedig en machtig. Maar met de vervolging van de kinderen Israëls, en hun uittocht, begon Egypte in alle opzichten minder

te worden. Zooals een Joodsch spreker eenmaal zeide, heeft Egypte den dag gezien waarop vreemdelingen de gewijde graf-tomben ontheiligden en de gemummificeerde lichamen van eenmaal machtige heerschers wegvoerden, om vreemden grond te bemesten. Onder den invloed van een den Joden vriendelijk gezind volk, is Egypte weer begonnen vooruit te gaan. Zoo waar is de profetie gebleken te zijn: „Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt”.

Wij kunnen inderhaast over de geschiedenis van Assyrië en Babylonië heengaan. Sanherib was een verdrukker van de Joden. Hij lachte om Jehova maar terwijl hij bezig was in zijn eigen tempel te aanbidden en zijn eigen god eere toe te brengen, werd hij vermoord door zijn eigen zonen. Assyrië's verval dagteekent van het uur der vervolging. Evenzoo met Babylon.

Niet minder merkwaardig is de geschiedenis van Rome. Dat machtige rijk zond zijn vermaarde generaals en machtige horden uit om Jeruzalem te vernielen. Zij brachten hun zending maar al te goed ten uitvoer. Honderdduizenden Joden werden verslagen in de straten der stad en buiten de muren; vrouwen aten haar eigen kinderen op; de natie werd naar de vier windstreken verspreid. Maar het duurde niet lang of het stof van Rome's straten werd gedrenkt met het bloed harer burgers. Het machtige rijk werd opgebroken, om nimmermeer op het tooneel der geschiedenis te verschijnen. „Ik zal vervloeken, die u vloekt”.

De geschiedenis van Spanje vertelt hetzelfde verhaal. In de vijftiende eeuw was dat land groot, rijk en voorspoedig. Het stond aan het hoofd van de halve wereld. Maar in een boosaardig uur vaardigde Spanje een besluit uit tot verbanning van de Joden. Een tijdperk van hevig lijden was het gevolg. Dat was het begin van den ondergang van Spanje. Van dien tijd af ging haar loopbaan naar beneden, naar armoede en vernedering.

Ziet eindelijk naar Rusland. Was het louter toeval dat de bloedbaden van Kischineff den rampspoedigen oorlog met Japan voorafgingen, waarin een machtige scheepsvloot weggeblazen werd door ongelukken en anderszins, en Russisch bloed vergoten werd als water? En Ruslands geschiedenis na den wereldoorlog mag, hoe tegenstrijdig allerlei berichten daaromtrent ook zijn, geenszins benijdenswaardig worden genoemd.

Nederland, Engeland en Amerika hebben den Jood vriendelijk behandeld: in deze landen is hij „gezegend” en niet „vervloekt”. Waar zijn de landen, die meer „gezegend” zijn dan deze, waarin Gods volk „gezegend” is geworden? Depressie ten spijt, die trouwens een wereldverschijnsel is, zullen zij ongetwijfeld hun levenstaatheid toonen, zooals dat in het verleden is geschied.

Duitschland is aan een gevaarlijke onderneming begonnen. De zoo lang geleden gegeven belofte staat nog ongewijzigd: „Zoo wie u zegent, die zij gezegend, en vervloekt zij, wie u vervloekt!”

VOOR JONGE OOGEN

Iemand nog een kans geven

Als sommigen van de kinderen, die dit lezen, nog nooit gehoord hebben van Sir Charles Napier, dan kan ik hun vertellen dat hij een van Engeland's uitnemendste legeraanvoerders geweest is. In dit briefje wil ik iets heel moois vertellen, dat er in verband met een van zijn groote veldslagen is voorgevallen.

Misschien weet je wel, dat er een krijgswet bestaat, dat een soldaat, die uit angst wegloopt uit de gelederen, zijn leven op het spel zet. Zoo iemand wordt een deserteur genoemd en het is een algemeene krijgswet dat een deserteur de kogel krijgt.

Bij een van de groote veldslagen, waarbij Napier de aanvoerder was, werd een van de Britsche soldaten door vrees bevangen. Nu kunnen wij heel makkelijk zeggen, dat iemand geen lafaard moet wezen. Maar wanneer je voor een linie van soldaten komt te staan (of te liggen), elk met een geweer gewapend, wanneer je het commando ontvangt om een aanval te doen over een open ruimte, die bestreken wordt door een dozijn of wat kanonnen, of wanneer je merkt dat je niets anders doen kunt dan een aanval afwachten van een regiment huzaren of een paar compagnies infanterie, met de bajonet op het geweer — dan is het geen wonder als je hart je begeeft. En het is volstrekt niet zoo vreemd, dat dan iemand, als de gelegenheid zich aanbiedt, het op een loopen zet.

Zoo ging het met dezen armen kerel: zijn hart zonk hem in zijn schoenen en hij wist weg te sluipen. Maar hij werd betrapt en gegrepen door enkelen van zijn medestrijders en zij waren van plan hem te fusileeren. Net kwam Napier voorbij. De veldslag was op dat tijdstip reeds gewonnen, zoodat de groote generaal gelegenheid had het geval in overweging te nemen. De soldaten vertelden hem hoe die arme kerel de beenen genomen had en dat zij net van plan waren hem den kogel te geven. „Neeen”, sprak de generaal, „geef hem nog een kans”. En hij gaf last, dat bij het volgende gevecht deze man in de voorste rij geplaatst moest worden, zoodat hij de gelegenheid zou hebben zijn goeden naam te herwinnen en te toonen dat hij toch eigenlijk dapper en trouw was. En dat bleek, niet alleen bij dat gevecht, maar immer daarna.

Nu maal ik heel weinig om al de roem en eer, die Sir Charles Napier bij zijn militaire veldtochten inoogstte — ik geef er geen sikkepitje om, maar dat voorval heeft mijn hart geraakt en mijn bewondering afgedwongen. Iemand, die alles verbeurd heeft, nog een kans geven — wat is dat mooi.

Ik ben benieuwd of je in verband hiermede wel eens gedacht hebt aan Petrus, waarvan het Nieuwe Testament schrijft. Je weet dat Petrus, toen de Meester gevangen genomen was, van verre volgde en het huis van den hoogepriester binnenging om te zien wat er

gebeuren zou. En toen de een na den ander hem herkende als een van de volgelingen van den Heiland, ontschoot hem allen moed en loochende hij dat hij een van Zijn discipelen was. En toen men hem ten laatste er nogmaals over aansprak, uitte hij zelfs een vloek en zeide: „Ik ken dezen mensch niet!” Hoe vreeselijk! Wat zou daar wel op volgen? Zou je denken dat de Heiland ooit zoo'n man weer onder Zijn discipelen wilde hebben en in den kring van zijn intieme vrienden? Let er op hoe de Heiland hem behandelde.

Later, toen de Heiland Zijn discipelen op het strand aantrof en zij samen gegeten hadden, herinnerde de Heiland er Petrus aan met die drievoudige vraag: „Petrus, hebt gij Mij lief?” En toen gaf Hij hem nog een kans. Hij sprak geen vonnis over Hem uit, Hij verbande hem niet uit Zijn vriendenkring, Hij ontnam hem niet alle hoop, maar Hij zeide: „Petrus, weid mijne lammeren, hoed mijne schapen, vat mijn werk weer op.” En zoo gaf Hij Petrus nog een kans,

De meeste menschen vinden het verhaal van Petrus en den Heiland mooi en wel hierom, dat zij weten als zij ergens in struikelen, als ze iets doen waarvoor zij zich schamen, en dat afkeuring verdient, dat dan de Heiland hen niet terstond verwerpt, dat Hij hen niet alle hoop beneemt, maar hen nog een kans geeft. De Heiland, de overste Leidsman onzer zaligheid, zooals Paulus Hem noemt, geeft ons nog een kans. Hij zegt: „Vat je werk weer op in Mijnen naam en Ik zal je helpen.”

OOM BEN.

DE WEG TOT VOLMAKING

(Vervolg van bl. 61.)

Les 12*)

Zaligheid voor de dooden

In zijn boek „Het Evangelie”, door B. H. Roberts, wijdt de schrijver een hoofdstuk aan het onderwerp van onze les, dat wij hier inlasschen:

Volgens de geschiedenis van het evangelie zijn er lange tijdsruimten geweest, dat het evangelie niet op de aarde was. Eén van die tijdperken was van den tijd dat Mozes en het Heilige Priesterschap, tezamen met de volheid van het evangelie uit het midden van de Kinderen Israëls werden weggenomen, tot de herstelling van het evangelie in de dagen van des Heilands bediening in het vleesch. Een tweede tijdsruimte van die soort was van den tijd dat het evangelie werd verknoeid, in de eerste twee of drie eeuwen van de Christelijke jaartelling, tot de dagen

---

*) Op bl. 61 is les 10 per abuis 7 genoemd.

van de herstelling van het evangelie in de tegenwoordige tijdsbedeeling, door middel van den Profeet Joseph Smith.

Wat is er geworden van degenen die geleefd hebben in die lange tijdruimten — die ongetelde millioenen, die zelfs nog nooit het evangelie hoorden? Ik zou er nog meer op kunnen aandringen door de aandacht te vestigen op het feit dat er zelfs toen het evangelie op aarde was, talloze millioenen waren, die geleefd hebben en gestorven zijn zonder de gelegenheid gehad te hebben het te gehoorzamen. Wat is er van hen geworden?

Opdat hetgeen ik hier gezegd heb nog sterker moge uitkomen, zal ik verwijzen naar den tegenwoordigen staat der godsdienstwereld, d.w.z. naar de sterkte van de respectieve godsdiensten, zooals de getallen dat aangeven:

Volgens vertrouwbare inlichtingen, indertijd ontleend aan een te New York verschenen werk: „What the World Believes”, zijn er in de wereld:

Roomsch-Katholieken	206,588,206
Protestanten	89,825,348
Grieksche en Russische Kerken.	75,691,382
Oostersche Kerken	6,770,000

Een totaal vormend van alle Christenen: 378,874,936

De andere godsdiensten staan als volgt:

Brahma-Hindoes	120,000,000
Volgelingen van Boeddha, Shinto en Confucius	482,600,000
Mohammedanen.	169,054,789
Joden	7,612,784
Parsen (vuuraanbidders in Perzië)	1,000,000
Heidenen, niet anderszins genoemd	227,000,000
Totaal	1,007,267,573

Hieruit blijkt dat alleen maar een beetje meer dan een-derde van de bevolking der wereld als Christenen te boek staan: de andere twee-derden weten niets van Christus of van de zaligheid door middel van Zijn Evangelie. Niemand zal er echter op staan, dat allen die als Christenen te boek staan, op de zaligheid aanspraak hebben, om de eenvoudige reden dat zij de voorschriften niet nakomen, zoodat het een-derde die men meetelt als Christenen nog knapjes wat slinken zou als men zóo rekent.

Les 13

Zelfs als men toegeeft dat het evangelie van Christus 1900 jaar lang op de aarde is geweest, zooals de Christenen beweren, staan ze nog voor een ernstige vraag, namelijk: Wat gebeurt er met dit grootste gedeelte van de kinderen Gods, dat nog nimmer van Christus gehoord heeft en niets van den Christelijken godsdienst afweet?

Dit is een vraag, die men de Christenen in het algemeen kan stellen, want zelfs als ge toegeeft dat zij en hun voorvaders vóór hen het evangelie gehad hebben en nog hebben, is er nog het grootste gedeelte van het menschdom — de kinderen Gods — die het in het verleden niet gehad hebben en het zelfs nu niet hebben. Wat gebeurt er met de veronachtzaamden?

Op deze vraag plachtten de leden der Mormoonsche Kerk te antwoorden met een van hun liederen :

„Weest met Godes recht voldaan.
Zoekt geen oogst, waar niet gezaaid werd,
Noch den dag waar heerscht de nacht ;
Dat heel 't menschdom er op lette,
Nu het volle zonlicht lacht”.

Sinds die dagen is er echter meer licht geopenbaard uit den hemel, dat breeder inzichten geeft ten aanzien van het verlossingsplan en de rechtvaardigheid en genade Gods sterker doet uitkomen ; dat ons met grooter hoopverwachting de toekomst leert inblikken en den nevel van ellende, door menschelijke beschouwingen over den godsdienst verspreid, verdrijft.

Het principe dat dit verricht heeft, een principe dat alle godsdienstig denken gaat doordringen en de grondslagen der oude theologische scholen verbreekt, werd geopenbaard door den profet Elia, in den Kirtland Tempel, in 1836.

In Maleachi staat geschreven: „Ziet Ik zend u den profet Elia voordat die groote en vreeselijke dag des Heeren komen zal: En hij zal het hart der vaders tot de kinderen wenden en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet come en de aarde met een banvloek sla” (4:5 en 6).

Deze profetie, die de menschen zoo lang onder de oogen hebben gehad in het Oude Testament — hoewel niemand wist wat ze beteekende — werd vervuld bij het zoeevengenoemde komen van Elia tot den Kirtland Tempel op den 3den April 1836.

Deze verschijning van Elia wordt als volgt beschreven — terloops echter zij opgemerkt dat dit verschijnen vooraf gegaan werd door een visioen van den Heere Jezus, daarop van Mozes en daarop van Elia, die de sleutels der bedeeing van het evangelie van Abraham overhandigde — „Na dit visioen opende zich een ander heerlijk visioen voor ons, want Elia de Profet, die ten hemel opgenomen werd zonder den dood te smaken, stond voor ons en zeide: ziet, de tijd is nu gekomen, waarvan door den mond van Maleachi werd gesproken, getuigende dat hij (Elia) zou gezonden worden voordat de groote en vreeselijke dag des Heeren come, om de harten der vaders tot de kinderen te keeren, en de kinderen tot de vaders, opdat de geheele aarde niet met een vloek zou worden geslagen. Daarom worden u de sleutelen dezer bedeeing toevertrouwd, en hieraan moogt gij weten, dat de groote en

vreeselijke dag des Heeren nabij is, ja voor de deur". (Leer en Verb. 110:13-16).

De kennissleutel, door dezen profeet geopenbaard, had betrekking op de zaligheid voor de dooden. (Wordt vervolgd.)

VOOR DE DOODEN GEDOOPT WORDEN

Het Vaderland, 23 Febr. 1933.

De Waarheidsvriend maakt melding van een interview met prof. mr. R. Fruin, den afgetreden algemeen rijksarchivaris, die op het nut van het archiefwezen wijst voor kerkelijke belangen.

Volgens de Mormoonsche leer kan n.l. een doode de zaligheid alsnog verwerven als iemand als zijn plaatsvervanger wordt gedoopt. Nu zijn er heel wat Mormonen, die hun voorouders dit voorrecht willen gunnen. Zij bepalen zich daarbij gewoonlijk tot hun voorouders in de rechte lijn.

Zij laten dan in de archieven opsporen, wie hun voorouders zijn geweest en laten vervolgens deze dooden doopen. Het is bijna altijd uit Amerika dat men deze nasporingen in ons land doet verrichten.

De Waarheidsvriend voegt aan deze mededeeling het volgende toe: Dat genoemde handeling niet overeenkomt met de Christelijke en Schriftuurlijke opvattingen, behoeft geen betoog.

Tegen deze toevoeging aan de merkwaardige mededeeling moeten wij protesteeren.

1 Kor. 15:29 onderstelt Paulus, dat de doop voor de dooden bij de Korinthiërs bestaat, en hij voert dezen doop aan als een bewijs voor de opstanding: als er geen opstanding was, bedoelt de apostel, was er geen doop voor de dooden noodig.

Paulus keurt dus dezen doop volstrekt niet af, maar aanvaardt haar als een feit. In een Christelijke gemeente kwam deze doop dus voor. Iets anders is het of deze doop door Christus of de apostelen is ingesteld. Maar dat kan men van den doop in het algemeen ook niet zeggen, want Johannes doopte al reeds voor dat Christus opgetreden was, en de toekomstige apostelen had geroepen.

De doop der dooden kwam ook al reeds bij de Egyptenaren voor. Het zelfde vindt men bij de secte der Mandeërs. Ook in de mysteriën is dit gebruik van kracht. En de Korinthiërs, waarschijnlijk door bekendheid met de Grieksche mysteriën, kenden den doop voor de dooden ook.

Begrijpelijk is deze handeling, als men den doop en zijn wijding als het onfeilbaar en noodwendig middel tot verkrijging van het eeuwige leven beschouwt.

Daarom heeft dan ook de Kerk, die niet de uitsluitende betekenis voor de zaligheid aan den doop wilde toekennen, het bedoelde gebruik bestreden. Weerzin tegen dit gebruik heeft zelfs geleid tot afwijkende vertalingen: men wilde het Korintische gebruik, nog wel door den grooten apostel getolereerd, liefst weg-

moffelen uit de H. Schrift, en men vertaalde bijv.: zich laten doopen over de dooden, d.i. op hun graven, of: om eens gestorvenen wil, t.w. Christus.

Allerlei pogingen welke den tekst geweld aandeden. Hineininterpretieren noemt men dat, of wel inlegkunde. Het doel heiligde hier het middel. Maar al is het gebruik van den doop voor de dooden door de Kerk niet aanvaard, onchristelijk is het niet, en onschriftuurlijk is het evenmin. Wil men het verklaren tot een heidensch gebruik, heel wel, als men maar niet vergeet, dat verscheiden heidensche gebruiken en feesten door de groeiende Christelijke Kerk zijn overgenomen. Om te beginnen het gebruik van den doop zelf.

J. J. M.

GRONINGER-CONFERENTIE

Zaterdag 22 en Zondag 23 April zijn de aangewezen dagen voor de derde voorjaarsconferentie. Zaterdag om 1 uur zendelingenbijeenkomst en 's avonds een openbare bijeenkomst om 8 uur.

Zondag zullen er twee bijeenkomsten gehouden worden: de eerste om 10 uur en de tweede om 5 uur. Let wel: **om vijf uur**. Alle bijeenkomsten zullen in de gewone zaal aan de Poelestraat plaats hebben.

Allen vriendelijk uitgenoodigd. Brengt Uw vrienden mee!

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Het April-programma volgt hieronder:

Eerste avond: Gebed enz. Les: *Priesterschapsstudies*, bl. 64 en 65. Het schrijven aan zendelingen tot en met Verslag op de Priesterschapsvergaderingen.

Tweede avond: Gebed enz. Twee toespraken, van 12 minuten elk, over: 1. Het helpen van behoeftigen. De mensch van God afhankelijk, Mosiah 4: 16 - 23 2. De armen en liefdadigheid. Het betalen van schulden, Mosiah 4: 24 - 30.

Derde avond: Gebed enz. Huisbezoek rapport.

Vierde avond: Gebed enz. Les: *Priesterschapsstudies* bl. 65—67. Samenwerking met vertakkings- en districts-ambtenaren tot en met Dagorde.

INHOUD

„Kom dan en volg Mij”	97	Voor jonge oogen	107
Rotterdamsche Conferentie	98	De weg tot volmaking	108
De Kerk hersteld	100	Voor de dooden gedoopt	
Hoe men leert onderwijzen	101	worden	111
Zendingsnieuws	104	Groninger-Conferentie	112
Van de Redactie:		Priesterschapslessen	112
De Jood in de Geschiedenis	105		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.